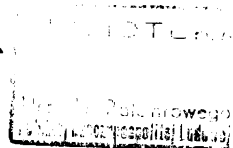

Warszawa, 17 lutego 1937 r.

URZĄD PATENTOWY

A2265/16

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 24280.

Kl. 66 a, 8.

Mario Frudua
(Medjolan, Włochy).

Przyrząd, napędzany silnikiem, do szybkiego i dokładnego obdzierania ze skóry zwierząt.

Zgłoszono 31 lipca 1935 r.

Udzielono 15 grudnia 1936 r.

Pierwszeństwo: 2 sierpnia 1934 r. dla zastrz. 1—3; 26 lutego 1935 r. dla zastrz. 4—6 (Włochy).

Przedmiotem niniejszego wynalazku jest napędzany silnikiem zapomocą giętkiego wału i ręcznie obsługiwany przyrząd do szybkiego i dokładnego oddzielania skóry od mięsa u zwierząt. Przyrząd ten, który całkowicie zastępuje noże, posiada ponadto w stosunku do znanych tego rodzaju przyrządów mechanicznych poważne zalety, a mianowicie jest on mocniejszy, lżejszy, posługiwanie się nim jest łatwiejsze i wykonywa on swoją pracę lepiej i pewniej dzięki zaopatrzeniu w narzędzia tnące, zbudowane racjonalnie.

Przyrząd według wynalazku niniejsze-

go wyróżnia się również pewnymi szczegółami, ułatwiającymi pewne i mocne uchwycenie przyrządu oraz umożliwiającymi szybsze wyjmowanie i wkładanie płytek nożowych, których brzoża są zaopatrzone w zęby, wzmacniające działanie tnące.

Przykład wykonania wynalazku niniejszego jest uwidoczniony na załączonych rysunkach, przyczem fig. 1 przedstawia widok całkowitego przyrządu z częściowo odsłoniętą płytą obrotową, stanowiącą obsadę tarcz nożowych, fig. 2 — widok przyrządu z góry według fig. 1, częściowo w przekroju, fig. 3, 4, 5 przedstawiają

w powiększeniu szczegóły tarcz nożowych oraz zębów ochronnych i prowadniczych w przekroju poprzecznym, w widoku z przodu i z góry, fig. 6 przedstawia odmianę przyrządu z boku, częściowo w przekroju, fig. 7 — widok z góry przyrządu według fig. 6, fig. 8 — szczegóły przyrządu według fig. 6 i 7.

W postaci wykonania według fig. 1 — 5 osłona przyrządu, zwykle metalowa, składa się z dwóch części, a mianowicie z płyty okrągłej 1 i pokrywy wypukłej okrągłej 2. Obrzeża 3, 4 tych części pokrywają się wzajemnie i są ewentualnie względem siebie ustalone za pośrednictwem klina i rowka 5 (fig. 3). Płyta 1 i pokrywa 2 są ze sobą ściśle połączone zapomocą czopa 6, którego główka 7 i nakrętka 8 są wypukłe. Pokrywa 2 posiada wydłużenie 9, położone stycznie do jej obwodu i w płaszczyźnie prostopadłej do osi pokrywy 2 (fig. 1 i 2). W wydłużeniu 9 o dostatecznej powierzchni i grubości znajduje się otwór 10, którego ścianki wewnętrzne są wyłożone odpowiednią okładziną 11 i którego wielkość i kształt umożliwiają robotnikowi włożenie do tego otworu dużego palca, podczas gdy pozostałymi czterema palcami obejmuje on osłonę na jej obwodzie w celu pewnego uchwycenia i prowadzenia przyrządu.

Urządzenie krające stanowi płyta obrotowa 12, połączona z kołem ślimakowym 13, mogącem swobodnie się obracać na czopie 6. Koło 13 zazębia się ze ślimakiem 14, którego wał 15 obraca się w łożyskach 16 i 17, wykonanych z pokrywą 2 jako jednolitą całość, i jest napędzany zapomocą giętkiego wału 18. Na brzegu płyty obrotowej 12 są wyfrezowane koliste wgłębienia, położone bardzo blisko względem siebie. Obwód każdego wgłębienia wynosi mniej więcej $\frac{3}{4}$ koła, przyczem wgłębienia te są otwarte na zewnętrznym brzegu płyty obrotowej 12. We wgłębieniach tych są umieszczone dokładnie dopasowane płytki nożowe 19 okrągłe lub wieloboczne. Każda płytka no-

żowa 19 jest umocowana we wgłębieniu zapomocą śrubki 20, której główka jest wpuszczona w odpowiednią nakładkę 21, dopasowaną do wgłębienia, tak że wraz z powierzchnią płyty obrotowej stanowi równą płaszczyznę (fig. 3). Płytki nożowe 19 wystają poza obwód płyty obrotowej 12 i odpowiedniej nakładki 21. Wszystkie płytki nożowe 19 wystają jednakowo tak, że sięgają one do strony wewnętrznej pokrywających się obrzeży 3 i 4 (fig. 3, 4).

Działanie tnące płytek nożowych 19 zostaje umożliwione przez szereg wykrojów, tworzących szereg jednakowych zębów 22, oddalonych od siebie w równych odstępach. Zęby te są wykonane na obydwóch brzegach 3 i 4 wzdłuż łuku, wynoszącego mniej więcej 150° obwodu pokrywy 2, na stronie przeciwległej do uchwytu, tak że wolna część płytek nożowych 19 jest niezakryta (fig. 4 i 5). Zadaniem zębów 22 jest prowadzenie tarcz nożowych 19 między mięsem i skórą zwierzęcia oraz chronienie płytek nożowych 19, a ponadto zapobieganie nacinaniu mięsa lub skóry. Płytki nożowe 19 mają tę zaletę, że mogą być obrócone kilkakrotnie wokoło swej osi, wobec czego ich ostrza mogą być używane na całym obwodzie, zanim stępią się zupełnie.

Postać wykonania według fig. 6 — 8 nie posiada uchwytu z otworem dla palca. Na pokrywie 2, umieszczonej mimośrodowo w stosunku do płyty obrotowej, jest osadzony żłobkowany uchwyt 23, zaopatrzony na lewym końcu w występ 24, którego górna powierzchnia jest wgłębiona w postaci żłobka, do którego robotnik wkłada wielki palec w celu uchwycenia przyrządu. Na przedniej części obwodu pokrywy 2 znajdują się wgłębienia 25 dla pozostałych palców. Urządzenie to umożliwia silne uchwycenie przyrządu i łatwe posługiwanie się nim.

Wgłębienia 26, służące do umieszczenia w nich płytek nożowych, mogą być też otwarte na stronie przeciwnej, t. j. tam,

gdzie jest umocowany trzpień 27. W płytkach nożowych 19', w miejscach średnicowo przeciwległych, są wykonane wykroje 28 i 29, których krzywizna ściśle odpowiada średnicy trzpienia 27. Wykroje 28 i 29 stanowią dwie pary zębów, przyczem jedna para tych zębów służy do cięcia, druga zaś para zazębia się z trzpieniem 27 i służy do unieruchomienia płytki nożowej 19'. Płytkę nożową umocowuje się zapomocą nakładki 21', którą przytwierdza się do płyty obrotowej zapomocą śrubki 20. Również i w nakładce 21' jest wykonany wykrój 30 do zazębiania się z trzpieniem 27, który służy także do uniemożliwienia obracania się nakładki.

Opisana powyżej odmiana płytek nożowych oraz sposób ich umocowania umożliwia szczególnie dobre działanie tnące, jak również szybkie wyjmowanie i zakładanie płytek nożowych.

Okrągła płyta 1 jest zaopatrzona w występy 31, zapomocą których płyta 1 może być przymocowana śrubami do pokrywy 2.

Połączenie między giętym wałem 18 i piastą 6' płyty obrotowej, stanowiącej obsadę płytek nożowych, jest skutecznie zapomocą kół zębatach 32 i 33, z których jedno jest osadzone na napędowym wale 15, stanowiącym zakończenie giętkiego wału 18, drugie zaś na piaście 6' płyty obrotowej. Piaśta 6' jest zaopatrzona w łożyska kulkowe, wskutek czego szybkość obrotowa płyty obrotowej może być zwiększona, a równocześnie zostaje zmniejszony jej opór tarcia.

Brzeg 3 osłony 2 według fig. 1 i 2, zamiast posiadać zęby, może być też gładki. W tym przypadku brzeg 3 może być w stosunku do zębów okrągłej płyty 1 nieco cofnięty, tak że ostrza płyt nożowych pozostają niezakryte.

Szczegóły budowy i kształtu przyrządu mogą, oczywiście, być odmienne od powyżej opisanych, nie odbiegając jednak od zakresu wynalazku niniejszego.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Przyrząd do obdzierania ze skóry zwierząt, z dowolnego odpowiedniego materiału, napędzany silnikiem zapomocą giętkiego wału i prowadzony ręcznie, znamienny tem, że jego narząd tnący i mechanizm napędowy mieszczą się w osłonie, składającej się z wypukłej pokrywy (2) i okrągłej płyty (1), połączonych na brzegach zapomocą zagięć i pośrodku zapomocą czopa (6), przyczem jedna z tych części posiada wydłużenie w płaszczyźnie prostopadłej do wymienionego czopa, zaopatrzone w otwór do wkładania weń wielkiego palca, oraz płaskie obrzeże do dogodnego uchwycenia przyrządu pozostałymi czterema palcami.

2. Przyrząd według zastrz. 1, znamienny tem, że narząd tnący, składa się z szeregu płytek nożowych (19) okrągłych lub podobnych, przymocowanych zapomocą odpowiednich nakładek i śrubek przy brzegu płyty obrotowej, która jest przytwierdzona do koła ślimakowego, mogącego się obracać swobodnie około czopa środkowego (6) i zazębiającego się ze ślimakiem wału giętkiego.

3. Przyrząd według zastrz. 2, znamienny tem, że płytki nożowe (19) wystają poza obwód płyty obrotowej i poza nakładki jednakowo oraz sięgają do wewnętrznej krawędzi osłony, która jest zaopatrzona na stronie przeciwległej uchwytowi w zęby ochronne wzdłuż łuku, wynoszącego mniej więcej 150°.

4. Przyrząd według zastrz. 1 — 3, znamienny tem, że płytki nożowe są zaopatrzone w dwa średnicowo przeciwległe wykroje (28, 29), tworzące dwie pary zębów, przyczem jedna para zębów służy do zapobiegania obracaniu się tych płytek wskutek zaczepiania trzpienia (27), osadzonego w płycie obrotowej (12), podczas gdy druga para zębów tworzy końce tnące.

5. Odmiana przyrządu według zastrz.

1, znamienna tem, że na osłonie (2) znajduje się karbowany uchwyt, którego obwód jest zaopatrzony we wgłębienia do palców, służące do silnego uchwycenia i należytego prowadzenia przyrządu.

6. Odmiana przyrządu według zastrz. 2 i 5, znamienna tem, że połączenie między giętkim wałem i płytą obrotową (12) jest uskutecznione zapomocą dwóch kół zęba-

tych, umieszczonych w osłonie (2), przy czem osłona ta jest umieszczona mimośrodowo w stosunku do płyty obrotowej, stanowiącej obsadę płytek nożowych.

Mario Frudua.
Zastępca: Inż. J. Wyganowski,
rzecznik patentowy.

